

پنجم کرّنای

و چون فرشته پنجم نواخت، ستاره‌ای را دیدم که بر زمین افتاده بود و کلید چاه هاویه بدو داده شد. و چاه هاویه را گشاد و دودی چون دود تنوری عظیم از چاه بالا آمد و آفتاب و هوا از دود چاه تاریک گشت. و از میان دود، ملخها به زمین برآمدند و به آنها قوّتی چون قوّت عقرهای زمین داده شد و بدیشان گفته شد که ضرر نرسانند نه به گیاه زمین و نه به هیچ سبزی و نه به درختی بلکه به آن مردمانی که مُهر خدا را بر بدیشانی خود ندارند. و به آنها داده شد که ایشان را نکشند بلکه تا مذّت پنج ماه معذّب بدارند و اذیت آنها مثل اذیت عقرب بود، وقتی که کسی را نیش زند. و در آن ایام، مردم طلبِ موتخواهند کرد و آن را نخواهند یافت و تمّانی موت خواهند داشت، اماً موت از ایشان خواهد گریخت. و صورت ملخها چون اسبهای آراسه شده برای جنگ بود و بر سر ایشان مثل تاجهای شبیه طلا، و چهرهای ایشان شبیه صورت انسان بود. و موبی داشتند چون موى زنان، و دندانهایشان مانند دندانهای شیران بود. و جوشنها داشتند، چون جوشنها آهینه و صدای بالهای ایشان، مثل صدای ارابه‌های اسبهای بسیار که به جنگ همی تازند. و دُمها چون عقربها با نیشها داشتند؛ و در دُم آنها قدرت بود که تا مذّت پنج ماه مردم را اذیت نمایند. و بر خود، پادشاهی داشتند که مَلَكُ الْهَاوِيَةِ است که در عبرانی به آبدون مسمّی است و در یونانی او را آپلیون خوانند.¹² یک وای گذشته است. اینک، دو وای دیگر بعد از این می‌آید.

ششم کرّنای

و فرشته ششم بنواخت که ناگاه آوازی از میان چهار شاخ مذبح طلایی که در حضور خداست شنیدم که به آن فرشته ششم که صاحب کرّنای بود می‌گوید، آن چهار فرشته را که بر نهر عظیم فرات بسته‌اند، خلاص کن. ¹⁵ پس آن چهار فرشته که برای ساعت و روز و ماه و سال معین مهیّا شده‌اند تا اینکه ثلث مردم را بکشند، خلاصی یافتند.¹⁶ و عدد جنود سواران، دویست هزار هزار بود که عدد ایشان را شنیدم.¹⁷ و به اینطور اسبان و سواران ایشان را در رویا دیدم که جوشنها آتشین و آسمان‌جنونی و کبریتی دارند و سرهای اسبان چون سر شیراناست و از دهانشان آتش و دود و

¹ ثُمَّ بَوَقَ الْمَلَكُ الْحَامِسُ، فَرَأَيْتُ كَوْكَبًا قَدْ سَقَطَ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ وَأَعْطَيَ مِنْهُ بَرِ الْهَاوِيَةِ². فَفَتَحَ بَنْرَ الْهَاوِيَةِ فَصَعَدَ دُخَانٌ مِنَ الْبَنْرِ كَذَخَانٌ أَنُونٌ عَظِيمٌ، فَأَظْلَلَمَ السَّمْسُ وَالْجَوْ مِنْ دُخَانِ الْبَنْرِ³. وَمِنَ الدُّخَانِ حَرَّ جَرَادٌ عَلَى الْأَرْضِ فَأَعْطَيَ سُلْطَانًا كَمَا لَعَقَارِبَ الْأَرْضِ سُلْطَانًا. وَقَيْلَ لَهُ أَنْ لَا يَصُرَّ عَنْسَتَ الْأَرْضِ وَلَا سَيْئًا أَحْصَرَ وَلَا سَبَرَةً مَا إِلَّا النَّاسَ فَقَطَ، الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ حَمْمُ اللَّهِ عَلَى جِبَاهُمْ⁵. وَأَعْطَيَ أَنْ لَا يَقْتَلُهُمْ بَلْ أَنْ يَعْدِبُوا حَمْسَةً أَشْهُرٍ، وَعَدَاءً كَعَذَابِ عَقْرَبٍ إِذَا لَدَعَ إِنْسَانًا⁶. وَفِي تِلْكَ الْأَيَّامِ سَيَطْلُبُ النَّاسُ الْمَوْتَ وَلَا يَحِدُونَهُ وَبِرْغَيْنَوْنَ أَنْ يَمْوُتُوا فَيَهُرُبُ الْمَوْتُ مِنْهُمْ⁷. وَسَكَلُ الْجَرَادِ شَيْءَهُ حَيْلٌ مُهِيَّأٌ لِلْحَرْبِ وَعَلَى رُؤُوسِهَا كَأَكَالِيلَ شَيْءَهُ الدَّهَبِ وَوُجُوهُهَا كَوُحُوهُ النَّاسِ، وَكَانَ لَهَا سَعْرٌ كَسْعَرِ النَّسَاءِ وَكَانَتْ أَسْنَانُهَا كَأَسْنَانِ الْأَسْوَدِ، وَكَانَ لَهَا دُرُوعٌ كَدُرُوعِ مِنْ حَدِيدٍ وَصَوْرٌ أَجْبَحَتْهَا كَصَوْرَتِ مَرْكَبَاتٍ حَيْلٌ كَبِيرٌ تَجْرِي إِلَى قِنَالٍ¹⁰. وَلَهَا أَذْنَابٌ شَيْءَهُ الْعَقَارِبِ وَكَانَتْ فِي أَذْنَابِهَا حُمَّاتٌ، وَسُلْطَانُهَا أَنْ تُؤْذِي النَّاسَ حَمْسَةً أَشْهُرٍ. وَلَهَا مَلَكُ الْهَاوِيَةِ مَلِكًا عَلَيْهَا، اسْمُهُ بِالْعِبْرَائِيَّةِ أَبْدُونٌ وَلَهُ بِالْيُونَانِيَّةِ اسْمُ أَبُولَيُونَ¹². الْوَيْلُ الْوَاحِدُ مَصَى هُوَدًا يَأْتِي وَبِلَانٍ أَيْضًا بَعْدَهُ.

البوق السادس

¹³ ثُمَّ بَوَقَ الْمَلَكُ السَّادِسُ، فَسَمِعْتُ صَوْنَاً وَاحِدًا مِنْ أَرْبَعَةِ قُرُونٍ مَذْبَحَ الْذَّهَبِ الَّذِي أَمَّا الَّهُ فَإِنَّا لِلْمَلَكِ السَّادِسِ الَّذِي مَعَهُ الْبُوْقُ: فُلَّ الْأَرْبَعَةِ الْمَلَائِكَةِ الْمُقَيَّدِينَ عِنْدَ الْهَمِّ الْعَظِيمِ، الْقُرَاتِ. فَانْفَكَ الْأَرْبَعَةُ الْمَلَائِكَةُ الْمُعَدُّونَ لِلسَّاعَةِ وَالْيَوْمِ وَالشَّهْرِ وَالسَّنَةِ لِكَيْ يُقْتَلُوا تُلْتُ النَّاسُ. وَعَدَدُ جُيُوشِ الْفُرْسَانِ مِئَةً أَلْفٍ، وَأَنَا سَمِعْتُ عَدَدَهُمْ¹⁷. وَهَكَدَا رَأْيَتُ الْحَيْلَ فِي الرُّوقِيَا، وَالْجَالِسِينَ عَلَيْهَا لَهُمْ دُرُوعٌ إِلَيَّةٌ وَأَسْمَانٌ جُونِيَّةٌ وَكِبِيرِيَّةٌ، وَرُؤُوسُ الْحَيْلِ كَرُؤُوسِ الْأَسْوَدِ، وَمِنْ أَوْهَاهُمْ يَحْرُجُ تَارٍ وَدُخَانٌ وَكِبِيرٌ. مِنْ هَذِهِ النَّلَاثَةِ قُتِلَ تُلْتُ النَّاسِ، مِنَ السَّارِ وَالدُّخَانِ وَالْكِبَرِيَّتِ الْأَجَارِحَةِ مِنْ أَوْهَاهُمَا¹⁹. فَإِنَّ سُلْطَانَهَا هُوَ فِي أَوْهَاهَا وَفِي أَذْنَابِهَا، لَأَنَّ أَذْنَابَهَا شَيْءَهُ الْحَيَّاتِ وَلَهَا رُؤُوسٌ وَبِهَا نَصْرٌ. وَأَمَّا بَقِيَّةُ النَّاسِ الَّذِينَ لَمْ يُقْتُلُوا بِهَذِهِ الصَّرَبَاتِ فَلَمْ يُبُوْيُوا عَنْ أَعْمَالِ أَيْدِيهِمْ حَتَّى لَا يَسْجُدُوا لِلشَّيَاطِينِ وَأَصْنَامِ

الْذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ وَالنُّحَاسِ وَالْحَجَرِ وَالْحَسَبِ الَّتِي لَا
تَسْتَطِيعُ أَنْ تُبْصِرَ وَلَا تَسْمَعُ وَلَا تَمْشِيَ،²¹ وَلَا تَأْتُوا عَنْ
قُلُوبِهِمْ وَلَا عَنْ سِخْرِهِمْ وَلَا عَنْ زِنَاهُمْ وَلَا عَنْ سِرْقَتِهِمْ.

کبریت بیرون می‌آید.¹⁸ از این سه بلا، یعنی آتش و دود و کبریت که از دهانشان بر می‌آید، ثلث مردم هلاک شدند. زیرا که قدرت اسیان در دهان و دم ایشان است، زیرا که دمهای آنها چون مارهاست که سرها دارد و به آنها اذیت می‌کنند.¹⁹ و سایر مردم که به این بلایا کشته نگشتهند، از اعمال دستهای خود توبه نکردند تا آنکه عبادت دیوها و بتهای طلا و نقره و برنج و سنگ و چوب را که طاقت دیدن و شنیدن و خرامیدن ندارند، ترک کنند؛²⁰ و از قتلها و جادوگریها و زنا و دزدیهای خود توبه نکردند.